

Etika: 23. Pokušení prostituce s mocí

Připomínka násilných událostí 6. ledna 2021 před Kapitolem ve Washingtonu.

Kapitol ve Washingtonu včera

Pokušení prostituce s mocí

Na prvním místě žádám, aby se konaly prosby, modlitby, přímlyvy, díkyvdání za všechny lidi, za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, abychom mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti.

1 Timoteovi, 2:1

Včerejší události před a v Kapitolu ve Washingtonu nám znovu ukazují v plné nahotě ovoce prostituce křesťanů s mocí. Na jedné straně konzervativní křesťané, mezi nimi i baptisté kalvinistického typu, zfanatizováni současným americkým prezidentem a na druhé straně křesťané pokrokoví, mezi nimi i svobodomyšlní baptisté, vedou mezi sebou boj o moc. Doslova boj na život a na smrt. Výsledkem zničujícího boje mezi křesťany je, že z něho vycházejí vítězně podle našich, evropských i amerických médií ti dobří křesťané. Ti dobří křesťané však mají ruce potřísněné krví.

Pán prstenů

Moc je dábelké pokušení. Důkladně nám ho popsal spisovatel *John Ronald Reuel Tolkien* ve svém výpravném románu *Pán prstenů* (*The Lord of the Rings*, 1954–55). Koketovat s mocí je pokušením křesťanů už od samotného počátku. Křesťané až dodnes touží spolu se Šimonem ze Skutků 8:19: “*Dejte mi tu moc!*” Mít moc nad sourozenci ve sboru, v církvi nebo třeba nad svými spoluobčany.

Když křesťané koketují s mocí světskou, mohlo by se to nazývat ve starozákonním smyslu duchovním smilstvem. Fascinaci božstvem světské moci, ať duchovní nebo sekulární, Hospodin ve Starém Zákoně tvrdě trestá jako nevěru. Pokud se fascinace promění v obchod, pak technicky můžeme mluvit o prostituci křesťanů se světskou mocí. Není to nevěra z pohnutí mysli, z okouzlení, krátkodobý románěk, jednorázové zahnutí Hospodinu.

Jde-li o obchod s mocí, pak je to vždycky něco za něco. Za svoji nevěru přijímá nevěrník svoji odměnu. Odměnou bývá samotná moc, opojení z moci, vychutnávání moci, ale i zhmotnění moci, kterým jsou i pozemské statky a peníze. Křesťané s mocí prostituují nejen v Americe. Tato “vymoženost” přišla před lety z Ameriky i k nám.

Nejen katolíci, charismatici, svobodní církevníci se svým Milionem chviliek, ale i další křesťané toužebně vzhlížejí k Olympu světské moci s touhou stanout na jeho vrcholu. To by se pak děly věci!

Podle některých by zřejmě zavládlo na Zemi tisícileté království, další by pak očekávali Armagedon, rozhodující bitvu se Zlem, podle jiných by teokratický absolutismus byl utěšeným obrazem starozákonních království v blahých dobách krále Davida a krále Šalamouna. Biblické pozlátko však nezakryje pravou podstatu prostituování na světské moci.

Duchovní prostituce křesťanů s mocí je ve velkém kontrastu s následováním Krista.

Všimněme si toho, jaký měl Kristus vztah ke světské moci. Už jeho narození, když se Slovo stalo tělem, nebylo vázáno na světskou moc. Narodil se co nejdále od jejího centra tehdejšího světa v Římě a jeho judské provincie v Jeruzalémě. Místo v centru moci v Jeruzalémě se narodil v zapadlém Betlémě, místo v Herodově paláci se narodil v té poslední chudé stáji, místo do královské rodiny se narodil do chudé rodiny z Nazareta, místo vyjednávání s králem prchají do Egypta.

A když vyrostl, nespolečoval se s mocnými farizeji, ale káral je, neusiloval o povstání proti Římu, jak Židé očekávali od Mesiáše, nebyl politikem, diplomatem, šedou eminencí ani nedosáhl hodnosti nejvyššího kněze v Synedriu, neusiloval o kariéru v římském vojsku na poli cti a slávy.

Třikrát odmítl pokušení moci, které mu Dábel přichystal na počátku jeho veřejné činnosti. Jeho království nebylo z tohoto světa. Jeho cesta vedla k těm nejmenším, ne-mocným, ubohým a zavrženým. Neusiloval o světskou moc. Nechal se světskou mocí rozdrtit. A vyzýval ty, kteří mu naslouchali: *“Pojď a následuj mě.”* (Matouš 19:21)

Ti, kteří tak učinili, si začali říkat kristovci. Šli za Kristem a učili se od něho. Napodobovali ho. Napodobovali i jeho vztah k moci, i ke světské moci. Kristus jim řekl: *“Boží království je mezi vámi.”* (Lukáš 17:21). On skrze Božího ducha proměňuje člověka. Proměňuje lidi, kteří mu otevřou své srdce. Je to invaze Boží moci, které světská moc neodolá, nesaží jí ani po kotníky.

Kristovci šířili Boží království ve světských královstvích a světská moc je drtila. Ničila jejich životy, hubila je, a přece znovu a znovu povstávali noví kristovci, kteří následovali Krista. A modlili se za vládce a za všechny, kteří mají v rukou moc, aby mohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti.

Jiní, kteří Krista ve vztahu ke světské moci nenásledovali, si začali říkat křesťané. Dobří křesťané se svým podílem na světské moci nemohli žít tichým a klidným životem v opravdové zbožnosti a vážnosti. Moc je změnila. Ulpívá na nich a potřísnila jejich ruce krví. Vidíme to dodnes. Jejich prostituce s mocí, ať církevní nebo světskou, byla vždycky něco za něco. Je to byznys ve jménu Božím, byznys o duše, hra o trůny, honba za Prstenem.

Kristus se smutně dívá na další level této hry o moc. Zatím netiskne tlačítko GAME OVER. Jen se tiše a smutně dívá a říká tobě i mě: *“Pojď a následuj mě.”* (Marek 10:21)

[Štěpán Křivánek](#)

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)